

Διεθνής Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών αποφάσισε ομόφωνα, την 1η Νοεμβρίου του 2005, να καθιερώσει την 27η Ιανουαρίου ως «Διεθνής Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος». Η 27η Ιανουαρίου του 1945 ήταν η μέρα κατά την οποία απελευθερώθηκε το στρατόπεδο συγκέντρωσης και εξόντωσης Άουσβιτς-Μπίρκεναου

Με το συγκεκριμένο ψήφισμα καλούνται τα κράτη - μέλη να επεξεργαστούν προγράμματα εκπαίδευσης που θα μεταδώσουν στις μελλοντικές γενιές τα διδάγματα του Ολοκαυτώματος ώστε να βοηθήσουν στην πρόληψη πράξεων γενοκτονίας.

Τον Ιανουάριο του 2004, με ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων καθιερώθηκε και στην Ελλάδα η 27η Ιανουαρίου ως «Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος».

Το Ολοκαύτωμα των Εβραίων είναι το μεγαλύτερο έγκλημα του 20ού αιώνα και το μεγαλύτερο ομαδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ο αριθμός εξόντωσης είναι τρομακτικός και ανέρχεται σε 6 εκατομμυρίων Εβραίων της Ευρώπης, 1 εκατομμύριο Ρομά, 250.000 φυσικά ή διανοητικά ανάπηροι και 9.000 ομοφυλόφιλοι.

Το Ολοκαύτωμα είναι ένα σημείο καμπής στην παγκόσμια ιστορία και η μοναδικότητά του δεν έγκειται μόνον στον τεράστιο αριθμό των θυμάτων που εξοντώθηκαν αλλά και στη δημιουργία στρατοπέδων αφανισμού, στον τρόπο αφανισμού και εγκληματικής καινοτομίας, αρχής γενομένης από τη σύλληψη της ιδέας έως και τη εκτέλεση. Η «Τελική Λύση» ήταν ένα σχέδιο πλήρως οργανωμένο κάτω από τις οδηγίες ενός νοσηρού και εγκληματικού μυαλού.

Στην Ελλάδα οι ανθρώπινες απώλειες των εβραϊκών κοινοτήτων ανέρχονται περίπου στους 65.000, δηλαδή το 87% του συνόλου αφανίστηκε κατά τη διάρκεια του ολοκαυτώματος.

Ως πολίτες και ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να διατηρήσουμε αυτή τη θηριωδία στη συλλογική μας μνήμη. Το Υπουργείο Παιδείας και

Θρησκευμάτων δίνει ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή ημέρα και ο ρόλος των εκπαιδευτικών καθίσταται καίριος. Οφείλουμε ως εκπαιδευτικοί να διερευνήσουμε τους παράγοντες που δημιουργούν άσκηση βίας καθώς και τα αίτια που προκαλούν την ανθρώπινη σκληρότητα και να εμφυσήσουμε στα παιδιά την αξία της ανθρώπινης ζωής και την αξία της αλληλεγγύης ως πολύτιμα εφόδια για την εξουδετέρωση τέτοιων φρικαλεοτήτων.

Με αφορμή την ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος να αναδείξουμε και να τιμήσουμε όλους όσους με κίνδυνο της ζωής τους έσωσαν τη ζωή έσωσαν τη ζωή χιλιάδων Εβραίων και τιμήθηκαν με τον τίτλο του «Δικαίου των Εθνών», μεταξύ αυτών και 355 περίπου Ελλήνων. Η αλληλεγγύη που επέδειξαν οι εν μέσω δύσκολων και επικίνδυνων συνθηκών, αποτελούν το καλύτερο παράδειγμα για τους σημερινούς νέους.

Καθώς στην κοινωνία μας καθημερινά διαπιστώνονται φαινόμενα θρησκευτικού φανατισμού, ρατσισμού και προκαταλήψεων οφείλουμε να αγωνιστούμε και να απομονώσουμε τέτοιες συμπεριφορές. Γιατί όπως αναφέρει και ο Πρίμο Λέβι «Πολλοί λαοί ή άτομα συμβαίνει να θεωρούν περισσότερο ή λιγότερο συνειδητά ότι “κάθε ξένος είναι εχθρός” (...) Όταν αυτή η ανομολόγητη αλυσίδα αποτελέσει τη μείζονα πρόταση ενός συλλογισμού, τότε στο τέλος της αλυσίδας βρίσκονται τα στρατόπεδα. Αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας σύλληψης του κόσμου οδηγημένης στην έσχατη συνέπειά της: όσο υπάρχει αυτή η αντίληψη τα αποτελέσματά της θα μας απειλούν. Η ιστορία των στρατοπέδων εξόντωσης θα έπρεπε να ερμηνευτεί από όλους σαν ένα δυσοίωνο σημάδι κινδύνου».

Η Διευθύντρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Ελένη – Μαρίνα Ξυνοπούλου